

POSTANOWIENIE

7 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 7 lutego 2024 r. w Warszawie
zażalenia Miasta Stołecznego Warszawa
na postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z 21 września 2023 r., IV Ca 1559/18,
w sprawie z wniosku Miasta Stołecznego Warszawa
z udziałem B.M.
o zniesienie współwłasności,

1. oddala zażalenie;

2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu niniejszego postanowienia do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 września 2023 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt IV Ca 1559/18

Zażalenie wniósł pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając, że termin do złożenia skargi kasacyjnej upływał w poniedziałek dnia 4 września 2023 r. W dniu 30 sierpnia 2023 r. (środa) pełnomocnik wnioskodawcy przekazał pracownikom

działu organizacyjnego skargę do opłacenia i złożenia w Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie. W dniu 1 września 2023 r. pracownik komórki organizacyjnej powoda składając inną korespondencję sądową złożył skargę kasacyjną na biurze podawczym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie. Pracownik biura podawczego Sądu przyjął pismo, pomimo iż ten sąd nie był jego adresatem Pismem z dnia 4 września 2023 r. Do Sądu właściwego (tj. Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie) została przekazana w dniu 5 września 2023 r. (w sytuacji, gdy termin na wniesienie tejże skargi upływał w dniu 4 września 2023 r.).

W odpowiedzi na zażalenie wniesiono o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W art. 398⁵ § 1 k.p.c. został wskazany sąd, do którego należy wnieść skargę kasacyjną, oraz termin, w jakim czynność ta powinna być dokonana. Według tego przepisu, skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej.

Data wniesienia skargi kasacyjnej jest data, w której skarga została złożona w sądzie właściwym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r., II CZ 51/14).

W wypadku wniesienia środka odwoławczego do niewłaściwego sądu i przekazania go następnie właściwemu sądowi, do oceny zachowania terminu do wniesienia tego środka miarodajna jest data nadania go przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego, a nie data nadania na adres sądu niewłaściwego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2010 r., II UZ 24/10, tak samo SN w postanowieniu z dnia 28 czerwca 2019 r. IV CZ 52/19).

Nie ma zatem znaczenia kiedy skarga kasacyjna została złożona do sądu niewłaściwego, lecz data, w której wpłynęła do sądu właściwego, a w sprawie niniejszej data, w której skarga została przekazana sądowi właściwemu.

Ponieważ miało to miejsce po upływie terminu do wniesienia skargi, sąd II instancji prawidłowo odrzucił skargę, a Sąd Najwyższy był zobligowany oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c., art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 5 pkt 6 w zw. z § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(A.G.)

(r.g.)